

1. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף כד:

אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן: כל איסורין שבתורה אין לוקין עליהן אלא דרך אכילתן. למעוטי מאי? - אמר רב שימי בר אשי: למעוטי שאם אכל חלב חי, שפטור. איכא דאמרי, אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן: כל איסורין שבתורה אין לוקין עליהן אלא דרך הנאתן. למעוטי מאי? - אמר רב שימי בר אשי: למעוטי שאם הניח חלב של שור הנסקל על גבי מכתו, שהוא פטור. וכל שכן אוכל חלב חי שהוא פטור.

After discussing the prohibitions against eating and deriving benefit from certain items, the Gemara cites that which **Rabbi Abbahu said that Rabbi Yohanan said: With regard to all prohibitions against eating in the Torah, one may be flogged for violating them only if he eats the prohibited item in its usual manner of consumption.** The Gemara asks: **To exclude what case did Rabbi Yohanan say this?** **Rav Shimi bar Ashi said: To exclude a case where one eats raw fat;** he teaches that one who does so is exempt, since this is not the usual manner of eating it. **Some say that this is what Rabbi Abbahu said that Rabbi Yohanan said: With regard to all prohibitions against deriving benefit in the Torah, one is flogged for violating them only if he derives benefit from the prohibited item in the usual manner.** The Gemara asks: **To exclude what case did Rabbi Yohanan say this?** **Rav Shimi bar Ashi said: To exclude a case where one placed the fat of an ox that is stoned on his wound to help it heal.** He teaches that, although one generally may not derive benefit from forbidden fats, in this case **he is exempt** because these fats are not normally used for medicinal purposes. **And all the more so one who eats raw fat is exempt,** as this is certainly not an ordinary way to benefit from fat.

2. רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ה הלכה ח

במה דברים אמורים שאין מתרפאין בשאר איסורים אלא במקום סכנה, בזמן שהן דרך הנאתן כגון שמאכילין את החולה שקצים ורמשים או חמץ בפסח או שמאכילין אותו ביוה"כ, אבל שלא דרך הנאתן כגון שעושין לו רטיה או מלוגמא מחמץ או מערלה, או שמשקין אותו דברים שיש בהן מר מעורב עם אסורי מאכל שהרי אין בהן הנאה לחיך הרי זה מותר ואפילו שלא במקום סכנה...

3. שולחן ערוך יורה דעה הלכות עבודת כוכבים סימן קנה סעיף ג

בשאר איסורים מתרפאים במקום סכנה, אפי' דרך הנאתן. ושלא במקום סכנה, כדרך הנאתן אסור; שלא כדרך הנאתן, מותר...

4. שו"ת נודע ביהודה מהדורא קמא - יורה דעה סימן לה

מכתבו כו' והנה קושייתו לא עלי תשוב רק על רש"י שפירש בפסחים דף ל"ה ע"א המחיה וגמעה כו' אין אדם יוצא י"ח דלאו דרך אכילה קאכיל ליה עכ"ל. ופירש מעלתו כוונת רש"י דלא הוי כדרך הנאתן והקשה על זה הא במצה לא בעינן דרך הנאתן שהרי בלע מצה יצא... ואמנם אני אומר הרי באיסורין ודאי אינו לוקה אלא כדרך הנאתן ואפ"ה הבלוע דבר איסור לוקה... באופן שפשוט אצלי שבליעה מקרי דרך הנאתן... ויצא לנו מזה שאסור לבלוע מאיסורי תורה לרפואה במקום דליכא סכנה...

5. שו"ת מנחת שלמה חלק א סימן יז

לקיחת תרופות חמץ בפסח + מתוך תשובה להגאון מוה"ר חיים פנחס שיינברג שליט"א. + אך אעפ"כ נראה דדוקא באוכל גמור שרגילים ללעוס ולאכול רק אז אמרינן שגם בליעה חשיב כדרך אכילה, משא"כ בדבר דלא חזי כלל לאכילה ועומד רק לבלוע וגם רק לחולים כמו גלולות דנד"ד, שפיר חשיב לכו"ע שלא כדרך אכילה ושרי לחולה שאב"ס, שהרי גם מלוגמא ורטיה על מכתו לאחר שכבר נעשו הרי הם עומדים לכך ואפ"ה שרי... ג) לא ברור אצלי מהו הגדר של חולה לענין נד"ד... וא"כ אפשר דבכל ענין של חולי קצת שרי וצ"ע.

6. תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף סז:סח-

דתניא: לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך - כל הראויה לגר קרויה נבילה, שאין ראויה לגר אינה קרויה נבלה.

It is as it is taught in a *baraita* that from the verse: “**You shall not eat of any unslaughtered animal carcass; you may give it to the resident alien who is within your gates, that he may eat it**” (Deuteronomy 14:21), it is derived that with regard to animal carcasses, **anything that is fit for a *ger toshav* to consume is called an unslaughtered carcass** and is forbidden, and any carcass **that is unfit even for a *ger toshav* to consume, e.g., one that turned rancid and is unfit for consumption, is not called an unslaughtered carcass** with regard to its prohibition.

7. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף כא:

דאמר רבא: חרכו קודם זמנו - מותר בהנאה, אפילו לאחר זמנו.

As Rava said: If one **charred** leavened bread **before its time, it is permitted to derive benefit from it even after its time,** since it no longer has the legal status of leavened bread.

8. תוספות מסכת פסחים דף כא: ד"ה חרכו

וכגון שנפסל מלאכול לכלב דבענין אחר לא הוי שרי דומיא דפת שעפישה בפ"ק (דף טו:);

9. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף טו:

הפת שעפישה ונפסלה מלאכול לאדם, והכלב יכול לאכלה - מטמאה טומאת אוכלין בכביצה, ונשרפת עם הטמאה בפסח.

With regard to **bread that became moldy and is no longer fit for a person to eat, but a dog can still eat it**, this bread can become **impure with the ritual impurity of food** if it is the size of an egg-bulk, as it is still classified as food. If it is pure leavened *teruma*, it is burned with impure *teruma* on Passover eve. Since the moldy bread is no longer edible, it is not necessary to refrain from burning it together with impure items.

10. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף מה:

הפת שעיפשה - חייב לבער, מפני שראוי לשוחקה ולחמעה בה כמה עיסות אחרות... תנו רבנן: הפת שעיפשה ונפסלה מלאכול לאדם, והכלב יכול לאוכלה - מטמאה טומאת אוכלין בכביצה, ונשרפת עם הטמאה בפסח.

With regard to **bread that grew moldy and is no longer edible, one is obligated to remove it, due to the fact that it is suitable to be ground and to leaven other dough**. Apparently, one is obligated to remove even inedible leaven... **The Sages taught:** With regard to **bread that grew moldy and was rendered inedible for consumption by a person, but a dog can eat it, it can become impure with the ritual impurity of foods in the measure of an egg-bulk** in size, as it is still considered food. If the moldy bread was ritually pure *teruma*, it may be burned with ritually impure *teruma* on Passover. Once the bread is no longer fit for human consumption, the prohibition against actively rendering it impure no longer applies.

11. הר"ן על הרי"ף מסכת פסחים דף ה: ד"ה חרכו

... ודאמרי' מותר בהנאתו בדין הוא דאפילו באכילה נמי שרי כיון שיצא מתורת פת קודם שיחול בו איסור חמץ אלא לפי שאין דרך אכילה בלחם חרוך נקט לישנא דמותר בהנאתו דאפי' אכיל ליה לאו אכילה היא אלא דמיתנהי מיניה...

12. רא"ש מסכת פסחים פרק ב סימן א

יש שרוצים לומר לאו דוקא הנאה דהוא הדין נמי אכילה דעפרא בעלמא הוא. ולא מסתבר דאע"פ דבטלה דעת האוכל אצל כל אדם מ"מ כיון דאיהו קאכיל ליה אסור.

13. שולחן ערוך אורח חיים הלכות פסח סימן תמב סעיף ט

חמץ שנתעפש קודם זמן איסורו ונפסל מאכילת הכלב, או ששרפו באש (קודם זמנו) (ר"ן) ונחרך עד שאינו ראוי לכלב, או שייחדו לשיבה וטח אותו בטיט, מותר לקיימו בפסח.

14. ט"ז אורח חיים סימן תמב ס"ק ח

מותר לקיימו. אבל באכילה אסור אף על גב דאינו ראוי לאכיל" מ"מ איהו אחשביה ליה לאכיל" כ"כ הרא"ש. ונראה לדידיה דודאי אין חיוב דאורייתא בזה דהא בי"כ כי אכל אכילה שאינה ראוי' פטור:

15. משנה ברורה סימן תמב ס"ק מג

מותר לקיימו בפסח - וה"ה דמותר בהנאה אבל באכילה אסור מדרבנן עד אחר הפסח ואף על גב דאכילה שאינה ראוייה היא דהא נפסל לכל מ"מ כיון שהוא רוצה לאכול אסור דהא אחשביה...

16. שו"ת שאגת אריה (ישנות) סימן עה

...ומסתברא לי דאוכלין ומשקין שאינן ראויין אפי' לרפואה אסור דכיון דאכלן אחשבינהו וכה"ג כתב הרא"ש... הרי אף על גב דנפסל מאכילת כלב ועפרא בעלמא הוא אפ"ה אסור...

17. שו"ת אגרות משה אורח חיים חלק ב סימן צב

ובדבר הרפואה שאתה צריך ליקח גם בפסח ואתה חושש אולי יש שם איזה חשש חמץ הנה מכיון שהוא לרפואה הניתוח שעשו באבר פנימי פשוט שצריך ליקח אף אם היה ודאי חמץ ובעצם אף בלא סכנה אין חשש דכבר נבטל קודם הפסח משם אוכל, ואחשביה לא שייך בדבר שלוקח לרפואה דאף דברים מרים ומאוסים נוטלין לרפואה. ולכן אין לך מה לחשוש ותקח הרפואה כפי שאמר לך הרופא והשי"ת יתן שיהיה זה לרפואה.